

Примірник _____

ДЕТАЛЬНИЙ ПЛАН ТЕРИТОРІЇ

земельних ділянок, орієнтовною площею – 17088,39 м² та 2964,5 м², для будівництва, обслуговування об'єктів транспортної інфраструктури, а саме для розміщення та експлуатації будівель і споруд річкового транспорту, на території Ізмаїльського району, Одеської області (за межами населених пунктів)

Том IV

Інженерно - технічні заходи цивільного захисту

2022 р.

Примірник _____

ДЕТАЛЬНИЙ ПЛАН ТЕРИТОРІЇ

земельних ділянок, орієнтовною площею – 17088,39 м² та 2964,5 м², для будівництва, обслуговування об'єктів транспортної інфраструктури, а саме для розміщення та експлуатації будівель і споруд річкового транспорту, на території Ізмаїльського району, Одеської області (за межами населених пунктів)

Том IV Інженерно - технічні заходи цивільного захисту

Інженер-землевпорядник _____ О.С.Салієнко

ГП _____ С.В.Салієнко

ГАП _____ О.І.Арсирій

Директор _____

О.В.Салієнко

2022 р.

1. ВСТУП

Розділ Інженерно – технічні заходи цивільного захисту Детального плану території земельних ділянок, орієнтовною площею – 17088,39 м² та 2964,5 м², для будівництва, обслуговування об'єктів транспортної інфраструктури, а саме для розміщення та експлуатації будівель і споруд річкового транспорту, на території Ізмаїльського району, Одеської області (за межами населених пунктів) (далі – Розділ ІТЗ ЦЗ або Розділ ДПТ) розроблений на підставі Рішення Ізмаїльської районної військової адміністрації Ізмаїльського району Одеської області від 15 вересня 2022 року №118/ВА-2022 «Про надання дозволу ТОВ «Паромний комплекс Орлівка» на розробку детального плану території земельних ділянок на території Ізмаїльського району, за межами населеного пункту», відповідно до вимог ДБН Б.1.1-14:2021 «Склад та зміст містобудівної документації на місцевому рівні», ДБН Б.1.1-5:2007 «Склад, зміст порядок розроблення, погодження та затвердження розділу інженерно-технічних заходів цивільного захисту (цивільної оборони) у містобудівній документації» (перша та друга частина) та ДБН В.1.2-4:2019 «Інженерно-технічні заходи цивільного захисту (ДСК)».

Під час розроблення Розділу ІТЗ ЦЗ враховані наступні раніше виконані роботи:

1. Розділ Інженерно – технічних заходів цивільного захисту (на мирний час та особливий період) Ізмаїльського району Одеської області.
2. Паспорт ризику виникнення надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру на території Одеської області.
3. План евакуації населення Ізмаїльського району Одеської області під час виникнення надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру.

Розділ ІТЗ ЦЗ розроблено на підставі діючих керівних та нормативних документів України (р. 12).

2. МЕТА РОЗДІЛУ ІТЗ ЦЗ

Розділ інженерно - технічних заходів цивільного захисту у складі Детального плану території - документ, який визначає головні параметри комплексу інженерно - технічних заходів щодо забезпечення захисту персоналу та життєзабезпечення населення від надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру в мирний час та в особливий період містобудівними заходами.

Розділ інженерно - технічні заходи цивільного захисту визначає комплекс інженерно - технічних заходів по забезпеченню захисту персоналу та життєзабезпечення населення від надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру в мирний час, зокрема, забезпечення проведення евакуації до місць захисту, які створені на базі комплексного освоєння (з можливістю подвійного використання) підземного простору, а також на базі будинків відпочинку, санаторіїв, дитячих оздоровчих таборів, дитячих установ цілодобового використання, пансіонатів, шкіл - інтернатів, лікарень, дачних будинків, об'єктів комунальної власності, соціально - культурного призначення, готельного комплексу незалежно від форм власності та підпорядкування з визначенням необхідних інженерно - технічних заходів, у тому числі проведення евакуації і в заміську зону, на підставі постійного функціонування транспортно - інженерних систем та обладнання.

3. ЗАВДАННЯ РОЗДІЛУ ІТЗ ЦЗ

Головне завдання розділу ІТЗ ЦЗ полягає у раціональному використанні планувальної та просторової організації території щодо реалізації захисту його населення від надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру та дії їх наслідків у сформованих місцях захисту у мирний час, зокрема, у забезпеченні:

- безперешкодного транспортування (переміщення) населення з метою евакуації до місць захисту по території населеного пункту в мирний час та евакуації у безпечні райони;

- транспортного зв'язку із місцями захисту, особливо з віддаленими, в тому числі з місцями захисту у замиській зоні в мирний час;

- розміщення населення в межах населеного пункту у місцях захисту у мирний час, які сформовані на базі комплексного освоєння підземного простору (подвійного використання) населеного пункту або території, а також як в межах, так і за межами населеного пункту на базі будинків відпочинку, санаторіїв, дитячих оздоровчих таборів, дитячих закладів цілорічного використання, пансіонатів, шкіл-інтернатів, лікарень, дачних та садових будівель, об'єктів комунальної власності, соціально-культурного призначення, готельного комплексу незалежно від форм власності та підпорядкування з визначенням необхідних інженерно-технічних заходів;

- відповідного розвитку інфраструктури місць захисту у замиській зоні, зокрема, забезпечення мережами та спорудами водопроводу, каналізації, газопостачання, електропостачання, теплопостачання та інших інженерних комунікацій;

- проведення необхідних заходів з інженерної підготовки та благоустрою території населеного пункту, які спрямовані на відвернення або зниження до прийняттого рівня дії негативних факторів впливу НС техногенного та природного характеру, діючих і пов'язаних з ними можливих небезпечних процесів в мирний час.

4. ОСНОВНІ ПОКАЗНИКИ ТА ОБМЕЖЕННЯ РОЗДІЛУ ІТЗ ЦЗ

В даному Розділі реалізація ІТЗ ЦЗ здійснюється за системою показників, яка характеризує рівень їх реалізації щодо забезпечення захисту та життєдіяльності населення у місцях захисту від НС техногенного та природного характеру у мирний час, а також щодо забезпечення захисту персоналу та життєдіяльності населення, а саме – визначення рівня реалізації заходів щодо:

а) наявності та відповідної місткості замських територій із формування місць захисту для розміщення евакуйованих;

б) вирішення транспортних проблем забезпечення транспортування евакуйованих до місць захисту;

в) інженерного забезпечення місць захисту у межах та за межами населених пунктів, зокрема, водопостачанням, гідротехнічними заходами, енергопостачанням, зв'язком та іншими заходами.

Реалізація заходів ІТЗ ЦЗ щодо забезпечення захисту та життєдіяльності населення відповідно до вимог ДБН В.1.2-4-2019 обмежується нижче приведеними небезпечними факторами та територіями:

1. Територія чи акваторія, у межах якої при можливому руйнуванні ємностей із небезпечними хімічними речовинами виникає забруднення повітря з концентраціями, небезпечними для людей без засобів захисту органів дихання, складає зону можливого хімічного забруднення.

2. Територія, у межах якої можливе ураження гідротехнічних споруд, затоплення з масовими втратами людей, руйнуванням будівель та споруд, пошкодженням або знищенням інших матеріальних цінностей, складає зону можливого катастрофічного затоплення.

3. Територія з розміщеними на ній категорованими містами і об'єктами, на якій може виникнути надмірний тиск у фронті повітряної ударної хвилі, які ударної хвилі дорівнює й дорівнює 10 кПа (0,1 кгс/см²) і більше складає зону можливих руйнувань.

4. Частина території зони можливих руйнувань, у межах якої надмірний тиск у фронті повітряної 30 кПа (0,3 кгс/см²) і більше складає зону можливих сильних руйнувань.

5. ХАРАКТЕРИСТИКА СУЧАСНОГО СТАНУ ТЕРИТОРІЇ

Об'єктом розробки даного проекту детального плану є територія, що складається з 2х окремих земельних ділянок за межами населеного пункту. Цільове призначення земельних ділянок - для розміщення та експлуатації будівель і споруд річкового транспорту. Загальна площа земельних ділянок - 2,2768 га.

Територія для розміщення та експлуатації будівель і споруд річкового транспорту межує з:

Ділянка площею 1,7088 га:

з півночі та заходу – землі, які не обробляються;

з півдня – ріка Дунай;

зі сходу - Причальна територія міжнародного пункту пропуску та поромної переправи Орлівка.

Ділянка площею 0,2965 га:

з півночі та сходу – землі, які не обробляються;

з півдня – ріка Дунай;

з заходу - Причальна територія міжнародного пункту пропуску та поромної переправи Орлівка.

В перспективі проектної реалізації планувальних рішень, створюється об'єкт містобудування, обслуговування якого буде здійснюватися персоналом в 4 зміни та спеціального технічного обслуговування (черговий електрик, сантехнік) і інженерно-технічного персоналу. Всього на об'єкті передбачається знаходження не більше 12 осіб, а загальна кількість персоналу складає 40-50 осіб.

6. ХАРАКТЕРИСТИКА ТЕХНОГЕННОГО НАВАНТАЖЕННЯ

Територія на яку розробляється детальний план території знаходиться за межами населеного пункту.

Територія, на якій розташовано об'єкт, не має категорії з цивільного захисту.

Згідно вимог по районуванню територій, визначених в ДБН В.1.2-4 – 2019 об'єкт ДПТ розташований позами межами:

- зони можливих руйнувань і зони сильного радіоактивного забруднення, яка може сформуватись від категорованого міста з ЦЗ;
- зони катастрофічного затоплення;
- зони можливого хімічного забруднення від хімічно – небезпечних об'єктів;
- зони радіоактивного забруднення від АЕС.

Об'єкт на ділянці ДПТ не відноситься до категорованих об'єктів з цивільного захисту.

Поряд з об'єктом відсутні категоровані об'єкти з цивільного захисту.

На ділянці ДПТ розташована зона розвантажування, завантажування та зберігання зернових культур, яка є потенційно – небезпечним об'єктом.

Тобто, в межах території розроблюваного ДПТ розташований потенційно – небезпечний об'єкт, що використовує в процесі своєї виробничої діяльності пожежонебезпечні речовини. Основними вражаючими факторами аварій на такому об'єктах є:

- пожежі;
- теплове випромінення.

Виникнення аварій (руйнувань) на потенційно - небезпечних об'єктах та створення у зв'язку з цим складної техногенної обстановки може призвести до:

- порушення сталого функціонування деяких об'єктів промисловості;
- людських та матеріальних втрат;
- порушення систем транспортного сполучення.

Територія розроблюваного ДПТ також знаходиться під впливом викидів шкідливих речовин у повітря від стаціонарних і пересувних джерел.

Перспектива розвитку промисловості з кожним роком зростає. Це може призвести до поширення техногенного навантаження.

Для підвищення рівня захисту населення і територій на потенційно – небезпечних об'єктах створюються умови щодо їх безпечної експлуатації.

На даному етапі реалізованими заходами, значно знижується можливість виникнення і зменшуються наслідки аварій. До таких заходів відносяться:

- підземне розміщення ємностей (резервуарів) з небезпечними речовинами;
- оснащення об'єктів технологічним обладнанням, спроектованим, виготовленим та змонтованим з дотриманням норм і вимог відповідних нормативних документів;

- оснащення устаткування засобами контролю параметрів технологічного процесу і дистанційного керування;

- регулярне огляд і випробування обладнання;

- застосування насосів і електродвигунів, інших агрегатів у вибухозахищеному виконанні;

- наявність засобів зв'язку та оповіщення;

- наявність контуру заземлення, системи блискавкозахисту території об'єкта;

- наявність засобів локалізації та збору можливих викидів та виливів небезпечних речовин;

- підтримка високої кваліфікації персоналу і постійне її підвищення;

- забезпечення обслуговуючого персоналу необхідної експлуатаційно-технічною документацією, перевірка знань та інструктажі у встановлені терміни.

Для зменшення наслідків ураження від потенційно – небезпечного об'єкту ДПТ передбачаються такі планувальні заходи:

- планувальна організація території;

- забезпечення небезпечних відстаней до сельбійсної забудови;

- забезпечення необхідних протипожежних заходів в обсягах, передбачених будівельними нормами.

При розміщенні нових об'єктів виробничого призначення необхідно враховувати обмеження, встановлені діючими Державними будівельними нормами, програмами розвитку видів економічної діяльності та діючими містобудівними документами.

Об'єкти, що є джерелами хімічного, фізичного та біологічного забруднення навколишнього середовища, повинні відокремлюватись санітарно – захисними зонами.

Склади ПММ повинні розміщуватись на ділянках, розміщених нижче за відмітками місцевості відносно споруд об'єкта, сусідніх підприємств, міських і сільських поселень.

Діючі законодавчі та нормативні документи регламентують комплекс заходів щодо зниження впливу техногенної небезпеки від об'єктів, які використовують у своєму виробництві небезпечні речовини.

7. ХАРАКТЕРИСТИКА НЕБЕЗПЕЧНИХ ПРИРОДНИХ ЯВИЩ

Проектована територія ставиться до степової зони з короткою й теплою зимою й тривалим пекельним літом. Безпосередній вплив моря та р. Дунай формує мікрокліматичні особливості території.

До несприятливих атмосферних явищ слід віднести тумани (середнє число днів за рік 39, найбільше число днів за рік 51), грози (середнє число днів за рік 20, найбільше число днів за рік 35), заметілі (середнє число днів за рік 9, найбільше число днів за рік 20) і курні бури (середнє число днів за рік 1,6, найбільше число днів за рік 8).

Згідно з будівельно-кліматичним районуванням по ДСТУ-Н Б В.1.1-27:2010 дана територія ставиться до II, південно-східному будівельно-кліматичному району, що відповідає по ДБН 360-92, території віднесеної до III Б підрайону III будівельно-кліматичного району.

Серед факторів формування мезокліматичних особливостей території визначальним є вплив Чорного моря й рельєфні особливості території.

Щодо метеорологічних умов ділянка ставиться до територій з помірним природним потенціалом забруднення атмосферного повітря й характеризується менш сприятливими умовами розсіювання промислових викидів в атмосферу (районування України по потенціалу забруднення).

Відповідно до ДБН В.1.1-12:2014 «Будівництво в сейсмічних районах України», карта «ОСР-2004-А України» застосовується для проектування й будівництва об'єктів і споруджень класу наслідків (відповідальності) СС1 і класу наслідків (відповідальності) СС2 – для будов, висотою до 73,5 м, карта «ОСР-2004-В України» застосовується для проектування й будівництва об'єктів і споруджень класу наслідків (відповідальності) СС2, висотою від 73,5 до 100 м і об'єктів, які ставляться до потенційно небезпечних, але не ідентифікуються як об'єкти підвищеної небезпеки, карта «ОСР-2004-З України» застосовується для проектування й будівництва об'єктів і споруджень класу наслідків (відповідальності) СС3.

Згідно з картою «ОСР-2004-В України», сейсмічність території - 8 балів.

Місто Рені не входить у перелік територій, що постраждали від аварії на ЧАЕС. Рівні фона-гамма-тла становлять 12-15 мкр/год., щільність забруднення ґрунтів (цезієм-137) < 1 ки/км. Природна радіоактивність не перевищує нормативних величин, виходи природного „радону-222” не зафіксовані.

8. СТВОРЕННЯ ФОНДУ ЗАХИСНИХ СПОРУД ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ

Забезпечення персоналу захисними спорудами цивільного захисту - комплекс правових, організаційних, інженерно-технічних, будівельних, санітарно-гігієнічних та інших заходів, спрямованих на укриття їх в захисних спорудах.

Створення фонду захисних споруд здійснюється шляхом комплексного освоєння підземного простору для потреб економіки з урахуванням пристосування і використання його споруд в інтересах захисту населення, а саме:

- пристосування під захисні споруди підвальних приміщень у знову споруджуваних і існуючих будинках і спорудах різного призначення;
- пристосування під захисні споруди, що будуються і існують окремо стоять заглиблених споруд різного призначення;
- пристосування для захисту населення підземних гірничих виробок, печер та інших підземних виробок;

Для захисту людей від деяких факторів небезпеки, що виникають внаслідок надзвичайних ситуацій у мирний час також використовуються споруди подвійного призначення та найпростіші укриття.

Підземний простір може включати в себе: курортно-оздоровчі заклади (дитячі оздоровчі табори, бази відпочинку, туристичні заклади, будинки відпочинку і пансіонати, санаторії та профілакторії), розташовані, як правило, поза селітебної зони забудови і відрізняються характером експлуатації, можуть враховуватися і готуватися тільки, як протирадіаційні укриття для відпочиваючих і персоналу, а також для частини евакуйованого населення категорізованого міста.

Територія, на якій розташовано об'єкт, не має категорії з цивільного захисту.

Об'єкт у складі ДПТ не відноситься до категоризованих об'єктів з цивільного захисту.

Згідно вимог по районуванню територій, визначених в ДБН В.1.2-4 – 2019, об'єкт ДПТ розташований поза межами:

- зони можливих руйнувань і зони сильного радіоактивного забруднення, яка може сформуватись від категорованого міста з ЦЗ;

- зони катастрофічного затоплення;

- зони можливого хімічного забруднення від хімічно – небезпечних об'єктів;

- зони радіоактивного забруднення від АЕС.

Відповідно до вимог 32 Кодексу цивільного захисту України укриттю підлягають:

1) у сховищах:

а) працівники найбільшої працюючої зміни суб'єктів господарювання, віднесених до відповідних категорій цивільного захисту та розташованих у зонах можливих значних руйнувань населених пунктів;

б) працівники найбільшої працюючої зміни атомних електростанцій, інших ядерних установок, працівники суб'єктів господарювання, які забезпечують функціонування таких станцій (установок) та перебувають у зоні можливих значних руйнувань навколо них;

в) працівники найбільшої працюючої зміни суб'єктів господарювання, віднесених до категорії особливої важливості цивільного захисту та розташованих за межами зон можливих значних руйнувань населених пунктів;

г) хворі, медичний та обслуговуючий персонал закладів охорони здоров'я, які не підлягають евакуації в безпечне місце і перебувають у зонах можливих значних руйнувань населених пунктів;

2) у протирадіаційних укриттях - населення, у тому числі працівники суб'єктів господарювання, хворі, медичний та обслуговуючий персонал закладів охорони здоров'я, евакуйоване населення, яке проживає або працює в зонах можливого небезпечного і значного радіоактивного забруднення, крім тих, хто підлягає укриттю у сховищах;

3) у спорудах подвійного призначення - населення, яке підлягає укриттю в захисних спорудах цивільного захисту, крім таких споруд, що мають перебувати в постійній готовності до використання за призначенням;

4) у найпростіших укриттях - населення, яке не підлягає укриттю в захисних спорудах та спорудах подвійного призначення.

Тобто, персонал об'єкту, який планується розмістити на ділянці ДПТ, повинен укриватися у найпростіших укриттях (за рішенням суб'єкта господарювання - ПРУ).

Обладнання найпростішого укриття (далі – НУ) повинно забезпечувати можливість безперервного перебування в ньому людей впродовж не менше 48 годин.

З цією метою НУ забезпечується:

місцями для сидіння (лежання) – лавками, нарами, стільцями, ліжками тощо;

ємностями з питною (з розрахунку 2 л на добу на одну особу, яка підлягає укриттю) та технічною водою (за відсутності централізованого водопостачання);

контейнерами для зберігання продуктів харчування;

туалетними кімнатами;

резервним штучним освітленням (електричними ліхтарями);

первинними засобами пожежогасіння (відповідно до встановлених норм для приміщень відповідного функціонального призначення);

засобами надання медичної допомоги;

засобами зв'язку і оповіщення (телефоном, радіоприймачем);

шанцевим інструментом (лопатами штиковими та совковими, ломами, сокирами, пилами-ножівками по дереву, по металу тощо).

Місткість НУ визначається сумою місць для сидіння (на першому ярусі) та лежання (на другому і третьому ярусах). Норму площі підлоги основного приміщення на одного перехованого слід приймати рівною 0,6 м², при двох'ярусному - 0,5 м² та 0,4 м² при трьох'ярусному розташуванні нар. Внутрішній об'єм приміщення повинен бути не менше 1,5м³ на одного перехованого.

Даним розділом ДПТ визначається загальний тип захисної споруди. Розміщення та планувальні рішення стосовно захисної споруди вирішується та деталізується на наступних стадіях проектування.

9. ОЦІНКА ВАРІАНТІВ ЕВАКУАЦІЇ

Евакуація – комплекс заходів щодо організованого вивезення населення (працівників) з районів (місць), зон можливого впливу наслідків НС і розміщення його у безпечних районах (місцях) у разі виникнення безпосередньої загрози життю та заподіяння шкоди здоров'ю людей.

Метою здійснення евакуаційних заходів є:

- зменшення ймовірності втрат населення (працівників);
- забезпечення стійкого функціонування об'єктів економіки;
- створення угруповання сил і засобів захисту населення (працівників) у безпечних районах з метою проведення рятувальних та інших невідкладних робіт в осередках надзвичайних ситуацій.

Планування евакуації в мирний час проводиться для населення, яке проживає у зонах можливого катастрофічного затоплення, небезпечного радіоактивного забруднення, хімічного зараження, районах виникнення стихійного лиха (масових лісових і торф'яних пожеж, землетрусів, зсувів, паводків, підтоплень та інших геофізичних і гідрометеорологічних явищ з тяжкими наслідками), великих аварій і катастроф (якщо виникає безпосередня загроза життю та заподіяння шкоди здоров'ю людей).

Евакуйоване населення розміщується у безпечному районі - придатному для життєдіяльності, який знаходиться за межами зон можливого зруйнування, хімічного зараження, затоплення, масових лісових пожеж, радіоактивного забруднення. Безпечний район визначається рішенням відповідного органу виконавчої влади на території своєї області. За кожним підприємством, установою, організацією, об'єктом закріплюється район або пункт розміщення.

Розміщення безпечного району не допускається:

- на землях зелених зон міст;
- на земельних ділянках, забруднених органічними та радіоактивними залишками;
- у зонах, безпосередньо прилеглих до активних розломів;
- в охоронних зонах магістральних продуктопроводів;
- поблизу державних стратегічних та воєнних об'єктів;

- у районах розміщення об'єктів, експлуатація яких пов'язана з викидом у навколишнє середовище токсичних речовин;
- у населених пунктах, які відселяються;
- у районах, які підлягають впливу ураганів, тайфунів та смерчів;
- у районах, де вода у джерелах постачання має високу хімічну та біологічну забрудненість, що перевищує нормативи, передбачені правилами охорони поверхні води.

Райони безпечних зон повинні відповідати вимогам санітарних норм та правил захисту населення від впливу електричного поля, яке створюється повітряними лініями електропередач змінного струму промислової частоти.

При тимчасовому розміщенні евакуйованих необхідно забезпечити середню жилу площу у розрахунку не менше 2,5 кв.м на людину.

Не допускається розміщення евакуйованих у виробничих приміщеннях, на складах та базах, поблизу місць зберігання небезпечних хімічних речовин, пально-мастильних матеріалів, отрутохімікатів та інших небезпечних та шкідливих для здоров'я людей речовин.

Підібраний фонд повинен забезпечувати нормальні санітарно-гігієнічні та культурно-побутові умови, мати тепlopостачання та водopостачання, місце приготування та приймання їжі, відпочинку.

Часткова евакуація з території розробляемого ДПТ може бути проведення у разі землетрусу, зсуву ґрунту, аварій на потенційно – небезпечних об'єктах, великих пожеж, в результаті природних катаклізмів, тощо.

10. РАДІАЦІЙНИЙ ТА ХІМІЧНИЙ ЗАХИСТ ПЕРСОНАЛУ

Радіаційний і хімічний захист персоналу проводиться з метою виключення або максимального послаблення впливу на здоров'я людей іонізуючих випромінювань і хімічно небезпечних речовин і збереження їх працездатності та життєздатності.

До заходів щодо радіаційного та хімічного захисту відносяться:

- організація і проведення заходів щодо захисту людей, джерел водопостачання від радіоактивних і отруйних речовин;
- контроль стану індивідуальних засобів захисту та спеціальних приладів і засобів;
- організація радіаційного і хімічного спостереження і розвідки;
- здійснення дозиметричного контролю;
- проведення заходів по ліквідації наслідків зараження (забруднення).

На об'єкті для забезпечення виконання вимог радіаційного і хімічного захисту відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України від 19.08.2002. №1200 «Про затвердження Порядку забезпечення населення і особового складу невоєнізованих формувань засобами радіаційного та хімічного захисту» завчасно проводиться накопичення і в подальшому підтримання у постійній готовності до використання засобів індивідуального захисту.

Обсяги засобів індивідуального захисту визначаються відповідно до номенклатури засобів радіаційного та хімічного захисту і норм забезпечення ними, затверджених Постановою КМУ від 19.08.2002. №1200, з розрахунку:

- для всіх працівників:

- 1 протигаз і 1 респіратор на особу і додатково 2% від загальної кількості працюючих;

- для працівників, які входять до складу об'єктових формувань цивільного захисту:

- 1 протигаз і 1 респіратор на особу і додатково 5% від загальної кількості працівників формувань;

- 1 костюм захисний типу Л1 на особу і додатково 10% від загальної кількості працівників формувань;

- 1 прилад радіаційної розвідки на формування;
- 1 прилад хімічної розвідки на формування;
- 1 дозиметр на кожну особу формувань;
- джерела живлення на кожний прилад і додатково 5%.

Персонал забезпечується засобами індивідуального захисту органів дихання, які відповідають вимогам Стандарту МНС України СОУ МНС 75.2-00013528-002:2010 «Фільтрувальні засоби індивідуального захисту органів дихання населення у надзвичайних ситуаціях. Класифікація й загальні технічні вимоги».

11. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Інженерний захист населення і територій продовжує залишатися пріоритетним у загальному комплексі заходів, які виконуються посадовими особами і органами управління усіх рівнів, в інтересах протидії вражаючим факторам надзвичайних ситуацій і здійснюється відповідно до законодавства.

Поняття "захист населення" має два трактування: загальне та більш вузьке цілеспрямоване, специфічне.

Перше пов'язане з положенням підписаного Президентом України 2 жовтня 2012 року «Кодексу цивільного захисту України» згідно якого, під захистом фактично розуміється вся діяльність щодо протидії надзвичайним ситуаціям в мирний час та в особливий період.

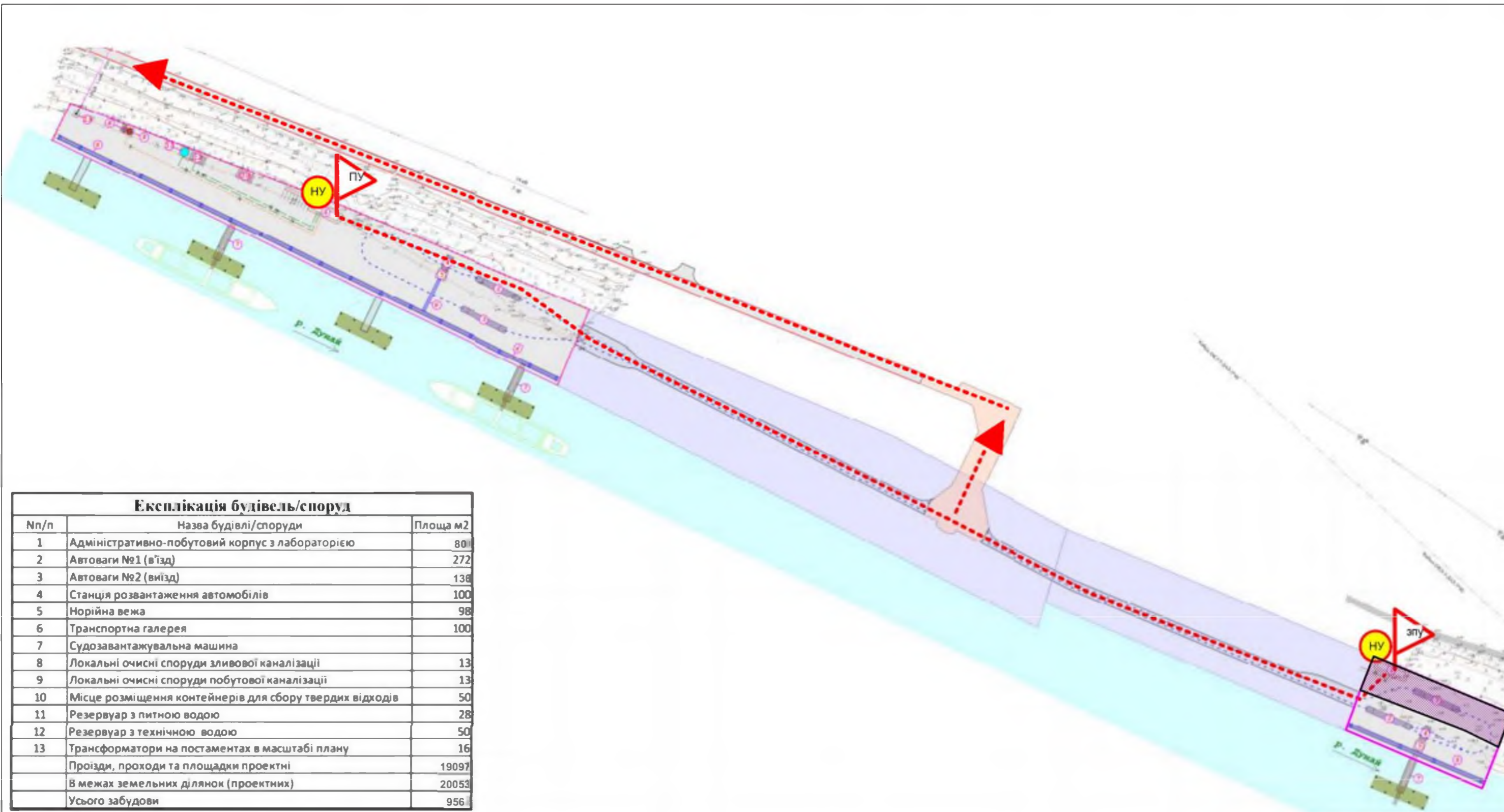
Друге виходить з уявлення, що захист населення полягає у проведенні певних видів захисних заходів, які направлені на захист населення від конкретних вражаючих дій, забезпечення пом'якшення цих дій, надання населенню конкретної допомоги.

Таким чином, захист досягається шляхом здійснення цілого комплексу спеціальних заходів того чи іншого виду захисту. Захисту в умовах надзвичайних ситуацій підлягає все населення України, а також іноземні громадяни та особи без громадянства, які перебувають на території України.

Організація та проведення заходів захисту населення являється обов'язковою функцією центральних органів виконавчої влади, обласних і місцевих державних адміністрацій та органів місцевого самоврядування, підприємств і організацій, незалежно від їх організаційно-правових форм і форм власності, обов'язком кожного громадянина України.

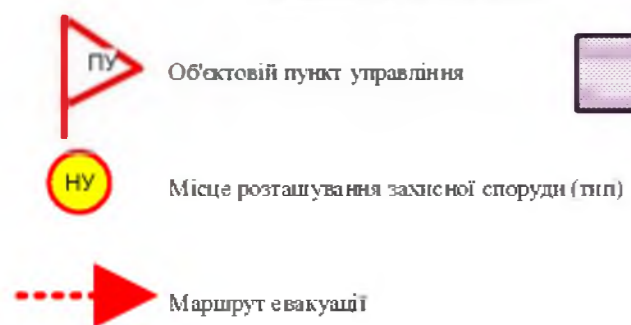
12. ПЕРЕЛІК КЕРІВНИХ ТА НОРМАТИВНИХ ДОКУМЕНТІВ

1. «Кодекс цивільного захисту України», підписаний Президентом України 2 жовтня 2012 року.
2. Постанова Кабінету Міністрів України від 09.01.2014 №6 "Про затвердження переліку об'єктів, які належать суб'єктам господарювання, проектування яких здійснюється з урахуванням вимог Розділу інженерно-технічних заходів цивільного захисту".
3. Постанова Кабінету Міністрів України від 10.03.2017 р. № 138 "Деякі питання використання захисних споруд цивільного захисту".
4. Постанова Кабінету Міністрів України від 2 березня 2010 р. № 227 дск (із змінами згідно ПКМУ від 24.07.2013 №545дск).
5. Постанова Кабінету Міністрів України від 15.02.2002 №175 "Про затвердження Методики оцінки збитків від надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру".
6. Постанова Кабінету Міністрів України від 9.10.2013 №787 «Про затвердження порядку створення, завдання та функції формувань цивільного захисту».
7. Постанова Кабінету Міністрів України від 19.08.2002. №1200 «Про затвердження Порядку забезпечення населення і особового складу невоєнізованих формувань засобами радіаційного та хімічного захисту».
8. ДБН В.1.2-4-2019 «Інженерно - технічні заходи цивільного захисту (цивільної оборони)».
9. ДБН 2.2.5-97 «Захисні споруди цивільної оборони».
10. ДБН Б.1.1-14:2021 «Склад та зміст містобудівної документації на місцевому рівні».

Експлікація будівель/споруд		
№п/п	Назва будівлі/споруди	Площа м2
1	Адміністративно-побутовий корпус з лабораторією	801
2	Автоваги №1 (в'їзд)	272
3	Автоваги №2 (виїзд)	138
4	Станція розвантаження автомобілів	100
5	Норійна вежа	98
6	Транспортна галерея	100
7	Судозавантажувальна машина	
8	Локальні очисні споруди зливової каналізації	13
9	Локальні очисні споруди побутової каналізації	13
10	Місце розміщення контейнерів для збору твердих відходів	50
11	Резервуар з питною водою	28
12	Резервуар з технічною водою	50
13	Трансформатори на постаментах в масштабі плану	16
	Проїзди, проходи та площадки проектні	19097
	В межах земельних ділянок (проектних)	20053
	Усього забудови	956

Умовні позначення:

Частина земельної ділянки яка не відноситься до повноважень Ізмаїльської районної державної адміністрації (землі Ренійської міської ради), і може бути передана в оренду після прийняття відповідних рішень

Детальний план території						
Одеська область, Ізмаїльський район (за межами населеного пункту)						
Зм.	Кільк.	Арк.	Нед.	Підпис	Дата	
Директор	Салієнко О.В.					Детальний план території двох земельних ділянок (проектних), орієнтовною площею – 17088,39 м2 та 2964,5 м2, розташованих на території Ізмаїльського району Одеської області (за межами населеного пункту), для розміщення та експлуатації будівель і споруд річкового транспорту
ГАП	Арсирій О.І.					
ГП	Салієнко С.В.					Схема «Інженерно-технічні заходи цивільного захисту» (на мирний час та особливий період)
Інж. Землевпор.	Салієнко О.С.					
						Масштаб: МД Аркуш: 1 Аркушів: 1
						ТОВ "Бюро проєктування та експертизи"